

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTEREN

18. januar 2013

Besvarelse af spørgsmål 157 alm. del stillet af Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget den 20. december 2012 efter ønske fra Kim Andersen (V).

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Overvejer ministeren i udformningen af den bebudede lovgivning om finansielle rådgivere at hente inspiration i den nye engelske lovgivning på området? Her tænkes specifikt på den engelske lovgivnings forbud mod at alle rådgivere/sælgere af finansielle produkter modtager en løbende provision i forbindelse med produktsalg. I stedet skal forbrugerne oplyses om og betale et rådgivningshonorar i forbindelse med den givne rådgivning. Et sådant forbud ville i en dansk sammenhæng omfatte bankernes salg af og efterfølgende modtagelse af kommission i forbindelse med salg af investeringsforeningsbeviser og realkreditprodukter.

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr 10 09 24 85
evm@evm.dk
www.evm.dk

Svar:

Det udkast til lovforslag, som har været i høring, fastlægger betingelserne for, at en finansiell rådgiver må anvende betegnelsen uafhængig eller tilsvarende betegnelser, der giver indtryk af, at virksomheden yder uafhængig rådgivning.

Virksomheder omfattet af lovforslaget, der betegner sig som uafhængige, må ikke modtage provision eller andet vederlag fra virksomheder, der tilbyder eller formidler finansielle produkter. For finansielle rådgivere, der anvender betegnelsen uafhængig, vil der derfor gælde et provisionsforbud, fordi det at modtage provision er uforeneligt med betegnelsen uafhængig. Det følger endvidere af lovforslaget, at for så vidt angår finansielle rådgivere, der ikke er uafhængige, skal virksomheden oplyse om størrelsen af eller beregningsgrundlaget for en eventuel provision eller andet vederlag

Lovforslaget vil derimod ikke indeholde et provisionsforbud for bankrådgivere, da det allerede følger af god skik bekendtgørelsen, at såfremt en rådgiver i en finansiell virksomhed i rådgivningssituationen har en særlig interesse i rådgivningens resultat udover den almindelige indtjening, skal virksomheden inden rådgivningen informere kunden om arten og omfanget af den særlige interesse. Dertil kommer at såfremt den finansielle virksomhed modtager provision eller andet vederlag som følge af formidlingen af produkter eller ydelser, skal kunden tillige gøres opmærksom herpå. Det samme gælder, hvis den ekspederende medarbejder/rådgiver modtager provision eller andet vederlag, og der er en direkte sammenhæng mellem konkrete salg af ydelser eller produkter og vedkommendes aflønning.

Jeg er enig i, at kunderne skal modtage den relevante information om omkostninger og provisioner, så de får et bedre sammenligningsgrundlag og kan træffe en oplyst investeringsbeslutning. Derfor er jeg også glad for, at brancheaftalen mellem Forbrugerrådet, Dansk Aktionærforening og Finansrådet fra foråret 2012, som sikrer at forbrugernes årlige gebyroversigt eller depotoversigt udbygges med en angivelse af ÅOP for investeringer i danske UCITS, dvs. kollektive investeringsordninger som modtager midler fra en videre kreds af investorer eller offentligheden som fx investeringsforeninger, og danske non-UCITS i form af et statusbillede for kundens beholdning, netop er trådt i kraft ved årsskiftet.

Aftalen betyder, at detailkunder, som får rådgivning om køb af danske investeringsforeningsbeviser, oplyses om, hvorvidt banken modtager provision, og den præcise procentsats for provisionen, og skaber dermed større klarhed om omkostninger og provisionsbetalinger.

Derudover indebærer aftalen, at kunderne hvert år får tilsendt en opgørelse over, hvad kunden betaler i omkostninger og provisioner opgjort i procent for de investeringsforeningsbeviser, der er i kundens beholdning. Det vil også fremgå, hvad provisionssatsen er for andre investeringsforeninger, som banken tilbyder handel med. Dermed bliver omkostningerne og rådgiverens incitamentmer mere synlige for kunden, og kunden kan bedre forholde sig kritisk til de investeringsforslag, rådgiveren foreslår.